

הפרשה החסידיית

סתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

כי ישאלך בנך מחר לאמר (יג, יד)

ידוע שזו היא שאלת הבן חכם, כי הוא יודע ההמשכה שעל ידי התורה ומצות כמו המצות שעשו האבות שהי' עבודתם במסירת נפש ויומם ולילה היו באהבה רבה ונפלאה מאד, ולכן בכל העובדות שלהם המשיכו גילוי אלקות להאיר את החשך והאפילה. והשאלה שלו איך ממשיכים גילוי אור אין סוף על ידי מצות מעשיות דוקא על ידי העשי' בפועל ממש.

(ספר המאמרים 'עטר' ע' שנו)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

למעלה ישנו בחינת אוצר, והוא כמוס וחתום, ובעת המלחמה פותחים את האוצרות שמוסרים אותם על ידי פקידים, שהם פקידי החיל. אמנם הכוונה הוא בשביל החיל, לפי שהן הנה המביאים את הנצחון. וזהו דישאל נקרא צבאות הוי' לפי שהם אנשי החיל אשר הם עושים רצונו של מקום לנגד את המנגד ולהם פותחים אוצר העליון בשביל ניצוח המלחמה לנגד את המנגד.

(המשך באתי לגני' אות יא)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

בהסגנון דפרשתנו:

ביום יו"ד שבט נעשה אצל בעל ההילולא - משה רבינו שבדורנו (כידוע שאתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא) - בא אל פרעה, "דעייל לי' קב"ה אדרין בתר אדרין" (בעילוי אחר עילוי) אל פרעה דקדושה, "דאתפריעו ואתגליין מיני' כל נהורין". ובכל שנה - ועד"ז בשנה זו - מתוסף בזה עלי' נעלית יותר, ועד - שלא בערך.

והגילוי ד"בא אל פרעה" בנשיא הדור - ש"הנשיא הוא הכל" - נמשך ומתגלה למטה ו"פועל ישועות בקרב הארץ", בכל אנשי הדור (ובפרט מצד בחי' משה שבכל אחד ואחד מישראל), נשמות בגופים דוקא.

(ספר השיחות 'ה'תשנ"ב ע' 291)

כ"ק אדמו"ר הזקן

כי ביד חזקה הוציאך ה' ממצרים (יג, ט)

כל מקום שנאמר יד אינו אלא ימין, שהוא רחמים. ועל זה נאמר "ועברתי בארץ מצרים" - פירוש שהעביר הקב"ה על מדותיו ועשה דינים במצרים, אף על פי שמדותיו לרחם ולהטיב לברואיו. והכל מחמת אהבתו לישראל. כמשל האב, שבעבור אהבתו שרוצה לעשות חסד עם בנו, כובש חסדו וכועס על אחרים המצערם את בנו.

(תורה אור' פרשתנו ט, ד)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

מצינו שהעובר על דברי הנביא יותר קשה מעובר על מה שכתוב בתורה. וזה פלא דאיך אפשר שהדבר שדיבר הנביא בשם ה' יותר עליון מדבר ה' על ידי משה? אך הענין הוא, שהנביא עיקר ענינו הוא לתקן כל אחד ואחד מישראל כמו שנשמתו בגופו, אם כן, אם עבר על דברי הנביא נפגמה נשמתו ושוב אין לו תיקון כלל. אבל העובר על מה שכתוב בתורה, הגם שפגם הוא למעלה באורות ושמות עליונים, אך לא פגם בעצמו עדיין, רק שפגם באורות וכלים עליונים.

(תורת חיים' פרשתנו קמא, א)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

וקחו לכם צאן (יב, כא)

קרבן הפסח, שהי' הכנה לגאולת מצרים, בא מן הצאן דוקא, כי בתיבה זו נרמז ענין יציאת מצרים.

(אור התורה' ח"א ע' רפה)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ויקחו להם איש (יב, ג)

ארז"ל בילקוט "איש זה הקב"ה דכתיב בי' ה' איש מלחמה". ולכאורה אינו מובן, הלא האיש צריך לקדש, ואם נתנה היא אינה מקודשת כלל? אך הענין הוא, דהן אמת כשנמשך בבחי' איש, האיש מקדש, אבל ויקחו להם איש פירושו - להמשיך בחי' אוא"ס להיות 'איש מלחמה', שזהו על ידי אתערותא דלתתא דוקא.

(ספר המאמרים 'תרכ"ט ע' נז)